

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 9. 12. 2020, č. j. 171851/2020/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Dobříš (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 9. 2016, č. j. MDOB/44330/2016/Jež (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním

provozu“) zamítnuty žalobcovy námitky a provedený záznam 2 bodů ke dni 3. 3. 2013 a 5 bodů ke dni 24. 4. 2012 byl potvrzen.

2. Žalobce v žalobě předně namítá, že se žalovaný dostatečně nezabýval jednotlivými odvolacími důvody a řádně nepřezkoumal podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Konkrétně upozorňuje, že pokutový blok ze dne 3. 3. 2013, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, nepředstavuje způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, jelikož skutek byl nedostatečně právně kvalifikován a pokutový blok neobsahoval odkaz na konkrétní zákonnou povinnost, která měla být údajně porušena.
3. Žalobce dále namítá, že v průběhu správního řízení předložil několik rozhodnutí správních orgánů, jimiž se však správní orgán I. stupně ani žalovaný nijak nezabývali. Takový postup je podle žalobce v rozporu s § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
4. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze otázku, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Žalovaný naopak nebyl oprávněn posuzovat zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje. O případné zákonnosti pokutových bloků si žalovaný nebyl oprávněn učinit vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem. Tento postup je dle žalovaného zcela v intencích řízení o námitkách, které nepředstavují mimořádný opravný prostředek proti jednotlivým pokutovým blokům.

II. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

5. Dne 3. 4. 2013 bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně, že ke dni 3. 3. 2013 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu.
6. Žalobce následně podal proti záznamům bodů ze dne 26. 4. 2012 a ze dne 3. 3. 2013 námitky s tím, že ve vztahu k těmto přestupkům připravuje podnět k zahájení přezkumného řízení. Po podání podnětu k zahájení přezkumného řízení bylo námitkové řízení přerušeno. Krajské ředitelství policie Středočeského kraje však neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení (sdělení ze dne 30. 7. 2013).
7. Dne 24. 10. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, č. j. MDOB/27513/2013/Jež/, jímž zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 3. 3. 2013. Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. 166890/2013/KUSK-DOP/HLA, však bylo toto rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
8. Žalobce poté požadoval, aby správní orgán I. stupně prověřil způsobilost podkladů (pokutových bloků), na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, přičemž odkázal na několik rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek. Správní orgán I. stupně si v průběhu námitkového řízení opatřil mj. oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Příbram ze dne 12. 3. 2013 (dále jen „oznámení ze dne 12. 3. 2013“), podle kterého žalobce dne 3. 3. 2013 ve 14:06 hodin porušil § 18 odst. 3 a § 4

písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 a § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť jednak překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než $10 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$ a méně než $30 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$, jednak porušil povinnost vyplývající z dopravní značky V 1a (*podélná čára souvislá – pozn. soudu*). Součástí správního spisu je též příslušný pokutový blok ze dne 3. 3. 2013, č. C 0018709.

9. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplývá, že za přestupek ze dne 3. 3. 2013 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu byly žalobci zaznamenány 2 body. Spácháním tohoto přestupku žalobce dosáhl v bodovém hodnocení řidiče celkem 12 bodů.
10. Dne 27. 9. 2016 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam 2 bodů ke dni 3. 3. 2013 a 5 bodů ke dni 24. 4. 2012. V odůvodnění mj. uvedl, že pokutový blok ze dne 3. 3. 2013 představuje způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které následně obsáhle doplnil. K odvolání dále znovu přiložil několik rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek a dále několik pokutových bloků.
12. Dne 9. 12. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, v němž se zcela ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Žalovaný dále uvedl, že žalobcovy odvolací námitky neodpovídají obsahu pokutového bloku ze dne 3. 3. 2013, přičemž podotkl, že žalobci byly za předmětný přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti připsány 2 body zcela v souladu přílohou č. 1 k zákonu o silničním provozu. K předloženým rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek žalovaný uvedl, že tato nejsou pro posuzovanou věc relevantní.

III. Posouzení věci soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
14. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
16. Soud předesílá, že žalobce v žalobě opakuje obdobnou argumentaci jako v odvolání, přičemž téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 6-9 napadeného rozhodnutí). Proto neobstojí obecně formulovaná žalobní námitka, že se žalovaný dostatečně nezabýval jednotlivými odvolacími důvody a řádně nepřezkoumal podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového a napadeného

rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vycházely, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že na všechny odvolací námitky bylo alespoň rámcově reagováno, byť způsobem pro žalobce nepříznivým. Soud proto shledal napadené rozhodnutí plně přezkoumatelným.

17. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly [srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42]. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
18. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
19. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené ve výpisu z bodového hodnocení žalobce odpovídají skutečností uvedeným v pokutových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby

konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaného pokutového bloku ze dne 3. 3. 2013:

20. Předmětný pokutový blok (související s oznámením ze dne 12. 3. 2013) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského průkazu), popis přestupků je specifikován následovně: „§ 125c/1f4, 1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „3. 3. 2013, 14:00 hod. voz RZ X I/18 směr Sedlčany, Revel, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. rychlost 90/120/116, předjíždění podélné čáry souvislé V 1a, § 4c z. č. 361/2000 Sb.“ Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
21. Soud zdůrazňuje, že žalobci byly v souladu s přílohou č. 1 zákona o silničním provozu připsány 2 body pouze za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, proti kterému žalobce ničeho nenamítá. Již z toho důvodu jsou žalobcovy výhrady vůči údajně nedostatečné právní kvalifikaci nebodovaného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spočívajícího v předjíždění podélné souvislé čáry nutně nedůvodné.
22. Soud konstatuje, že z pokutového bloku je bez jakýchkoliv pochybností patrné, že se žalobce dne 3. 3. 2013 ve 14:06 hodin na silnici č. I/18 ve směru na Sedlčany u provozovny společnosti Revel, s.r.o. dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec (po odečtení odchylky měření) o 26 km.h⁻¹. Popis skutku („rychlost 90/120/116“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h⁻¹. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem a podpisem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
23. Nutno podotknout, že předmětný pokutový blok splňuje veškeré formální a obsahové náležitosti i v části týkající se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je totiž zřejmé, že žalobce v témže místě a čase zároveň porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť se jako řidič neřídil vodorovnou dopravní značkou V 1a (podélná čára souvislá) oddělující jízdní pruhy s protisměrným provozem a zakazující předjíždění, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Zákonné ustanovení, jehož porušením došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, bylo dostatečně specifikováno odkazem na § 4 písm. c) téhož zákona. Neobstojí tak námitka žalobce, že předmětný přestupek nebyl dostatečně právně kvalifikován.
24. Lichá je rovněž námitka žalobce, že se správní orgány v rozporu s § 50 odst. 4 správního řádu nijak nevypořádaly s jím předloženými rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem

žalovaného, že tato rozhodnutí nebyla pro posuzovanou věc jakkoliv relevantní, jelikož z nich nelze vysledovat ustálenou správní praxi, která by žalobci zakládala legitimní očekávání, že bude rozhodnuto v jeho prospěch (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42, body 21-22). Jestliže správní orgány v tam řešených věcech došly při posuzování různých pokutových bloků k různým závěrům ohledně jejich způsobilosti pro záznam bodů, ještě to bez dalšího neznámá, že jsou tato rozhodnutí ve vzájemném rozporu.

IV. Závěr a náklady řízení

25. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
26. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu